

slišimo. — Da-si blisk in grom skupaj nastaneta, vendar takrat, kadar je hudo vreme še daleč od nas, mnogo poprej vidimo blisk nego slišimo grom; a kadar se električne moči v oblakih nad nami razpršé, takrat tudi hitro za bliskom treščí — in je velika nevarnost blizu. Kamor strela udari, ondu navadno vse raztrga, in kar je gorljivega se uname. Zaradi tega se moramo ob času nevihte paziti, da ne hodimo pod posamezno stoječa drevesa, da ne stojimo blizu ognja in dimnikov ter odpravimo z našega obližja vse, kar je železnega in jeklenega. Ako smo na potu, ne smemo prehitro hoditi in sploh se moramo mirno obnašati. Ob času hudega vremena ne bodimo malosrčni in obupni, ker vemo, da se nam v varstvu božjem nič hudega ne more zgoditi. Da-si huda ura ljudem strah in trepet napravlja, vendar je včasih tudi potrebna, ker dela zemljo rodovitnejšo ter zrak čisti kužnih in nezdravih snovi. Po nevihti se razlije po vsej zemlji zopet novo življenje; kajti dobri Bog delí ljudem dobrodejen mir in blagoslov tudi po blisku in gromu.

Ognjeslav Ciselj.

Jazbec v jazbini.

Jazbec ima stanovanje v hosti med obrasenim skalovjem. Ondu si izkoplje jamo pod zemljo, ki se jazbina imenuje. V jazbino si nastelje mehko postelj od suhega listja, mahú in trave, na katero položi svoj tolsti trebuh in spi po ves dan. Po zimi spi celó po več tednov.

Jazbec je samotarec, ne mara za družbo; najljubše mu je, da nima z nikomur nič opraviti, še celó za svoje rojake se ne zmeni. Predno gre iz jazbine, pomolí najpred nos iz luknje, vohljá in krči rilčast gobček, ter se skrbno ozira na vse strani, je-li mu pretí kaka nevarnost. Ako čuti človeka ali psa, takój se zopet nazaj zarije, ter ostane po dva do tri dni v jazbini, predno si zopet upa iz dóma. Ako je pa v gozdu vse varno in tiho, potlej se počasi izkobacá iz luknje, zvrne se po tleh pred jazbino ter zadovoljno obrne kožuh proti solneu. Užé pozno po noči gre do potoka, kjer se vode napije. Po gozdu brska in si išče brezovih korenin v hrano. Pobira tudi gobe, lesnike, želod in različno korenje. Lovi miši, slepce in kače ter še celó strupene gade požira, neboječ se njihovega strupa. Jazbec je v tem oziru koristna žival. Pod ovočnim (sadnim) drevjem pobira po tleh ležeča jabolka in hruške, a po vinogradih zrelo grozdje. Če zapazi človeka, hitro pobere kopita ter se skrije v jazbino. Ako mu je pes jazbečar za petami, potlej se še globokeje zarije pod zemljo. Jazbec nij tako spretnih in hitrih nog kakor lisica, zatorej mu je jedino zavetje njegova jazbina.

Jeseni se jazbec pri obilnej hrani jako odebéli. Njegovo meso ima nek zoperen duh po zemlji, katerega pa izgubi, ako se meso zakoplje 24 ur v zemljo ter se potlej še položi v tekočo vodo. Tako meso, pravijo, da je do-brega okusa, ter ga po nekaterih krajih tudi radi jedó. A največ vredna je jazbečeva mast, ki se po lekarnah drago prodaje.

Za jazbeca je dobro, da si izkoplje globoko luknjo ter se vanjo skriva, a otroci ga ne smete posnemati v tem, da bi se skrivali pred ljudmi, nego morate z drugimi za druge živeti in delati, kakor vam to ljubi Bog zapoveduje.

H. V.